

Toto rozhodnutí je vykonatelné
d: 10. 3. 2020
Ouvr OPP
Magistrátu hl. m. Prahy
-22-

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo
právní moci: 6. 2. 2020
Za správnost: Kalous

V Praze dne 20. ledna 2020
Č. j.: MK 2617/2020 OPP
Spis. zn.: MK-S 74/2020 OPP
Vyřizuje Mgr. Barbora Válová/438

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako odvolací orgán státní památkové péče, rozhodlo ve věci odvolání účastníka řízení společnosti RailCity Vyšehrad s. r. o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, vydanému pod č. j.: MHMP 1969135/2019 dne 7. října 2019, kterým mu byl uložen v řízení o uložení pokuty podle § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a ustanovení § 62 a § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v aktuálním znění (dále jen „přestupkový zákon“), správní trest úhrnné pokuty ve výši 300 000 Kč dle ustanovení § 41 odst. 1 přestupkového zákona za přestupky definované v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“), spolu s povinností uhradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč podle § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 95 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, takto:

Ministerstvo kultury postupem podle ustanovení § 89 odst. 2 a ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, č. j.: MHMP 1969135/2019 ze dne 7. října 2019, a odvolání zamítá jako nedůvodné.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury, odbor památkové péče (dále jen „MK OPP“) obdrželo dne 30. prosince 2019 odvolání společnosti RailCity Vyšehrad s. r. o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2 (dále jen „odvolatel“ nebo „účastník řízení“) proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče (dále jen „MHMP OPP“) vydanému pod č. j.: MHMP 1969135/2019 dne 7. října 2019, kterým mu byla uložena pokuta v úhrnné výši 300 000 Kč za

přestupky dle ustanovení 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona spáchané v jednočinném souběhu, spolu s povinností uhradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. Přestupků se odvolatel dopustil tím, že v období od 13. prosince 2018 do 28. února 2019 neplnil povinnosti uložené vlastníku kulturní památky definované v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona.

Nemovitost č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 (*nádražní budova Praha – Vyšehrad*) je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 a nachází se na území památkové rezervace prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze. Vlastníkem kulturní památky je právnická osoba RailCity Vyšehrad s. r. o., se sídlem Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2, IČO 281 44 473, tj. odvolatel.

Konkrétně na nemovité kulturní památce odvolatel dopustil, že:

- 1) *došlo k masivnímu a plošnému opadnutí omítkové vrstvy se štukovou výzdobou na severovýchodním (dále jen SV) křídle objektu vpravo od centrální části fasády směrem do ulice, a to vlivem plošného zatečení skrz střechu objektu (celá část 2. NP nad záchytnou sítí a část pod ní), zdivo je zjevně vlhké, zbytky omítek a štuků byly splaveny na chodníku pod místem dopadu;*
- 2) *z fasád směrem do ulice průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva ve fragmentech, které většinově zachytí ochranná visutá konstrukce se sítí;*
- 3) *plošně odpadly štukové výzdoby, omítky a konstrukční prvky stavby (především římsa jižní fasády směrem k nástupišti je v plošném rozpadu materiálu). Na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba, fragmenty jsou dochovány;*
- 4) *střecha přístřešku nástupiště není kompaktní a funkční, v místě světlíků chybí skleněné desky a dochází k přímému zatékání vody na dlažbu, okapy a svody vody zcela chybí, dlažba přístřešku je místy propadlá a pokračuje její plošná destrukce, kusy dlažby jsou poházeny v ploše mezi přístřeškem a kolejištěm dráhy, chybějící systém odbodu dešťové vody nad přístřeškem nástupiště a na straně budovy orientované ke kolejišti (chybí okapy a svody), vytlučená a chybějící historická dlažba na nástupišti, rozsáhlý propad konstrukce podlahy nástupiště na více místech – provizorně zakryto, dřevěné boční stěny přístřešku nástupiště jsou celoplošně v havarijním stavu;*
- 5) *zdivo je v havarijním stavu (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, pravděpodobně opukových říms a nároží stavby), provizorně provedené lokální přešpricování je nefunkční, místy již odpadlé;*
- 6) *pod atikou chybí či jsou poškozené části prežů kryjící štukové římsy;*
- 7) *provizorní zakrytí střechy je místy vadně/neodborně položené a odchlíplé (stav dobře pozorovatelný především ze strany kolejiště), provizorní krytina nedoléhá k rovině střechy, či ji výrazně přesahuje, odtoková voda poté dopadá na nižší zděné části staveb a tím narušuje zdivo a omítky, resp. štukovou výzdobu, které následně dále degradují;*
- 8) *chybějí okapy a je nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy, což má za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád.*

Odvolatel tak tímto jednáním naplnil hned několik skutkových podstat přestupku definovaného v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona (*Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nepečuje o zachování kulturní památky, neudrzuje ji v dobrém stavu, užívá ji způsobem neodpovídajícím jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu, nechrání ji před ohrožením,*

poškozením nebo znehodnocením nebo ji znehodnotí nebo zničí.). Odvolatel jednak nepečoval o zachování kulturní památky, dále ji neudržoval v dobrém stavu a v neposlední řadě ji také nechránil před ohrožením, poškozením a znehodnocením.

Dne 18. října 2018 obdržel MHMP OPP podnět Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále jen „NPÚ“), ve kterém NPÚ oznámil, že v rámci své činnosti zjistil, že objekt nádraží Vyšehrad se nachází ve stavu dlouhodobého zanedbávání údržby, který ve svém konečném důsledku může přejít v havarijní stav. MHMP OPP v rámci prošetřování podnětu zjistil, že s vlastníkem objektu ve vztahu k němu již v minulosti vedl nápravné správní řízení za porušení povinností stanovených vlastníku kulturní památky památkovým zákonem a bylo vydáno rozhodnutí o uložení nápravných opatření č. j.: MHMP 813802/2017 ze dne 22. května 2017, na jejichž splnění byla určena lhůta 90 dnů od právní moci rozhodnutí. Po odvolacím řízení nabylo rozhodnutí právní moci dne 21. srpna 2017.

Na základě podnětu NPÚ MHMP OPP přípisem ze dne 22. listopadu 2018 vyzval odvolatele, aby kulturní památku zpřístupnil dne 13. prosince 2018 za účelem ověření jejího stavu, což však odvolatel opakovaně neučinil, a to ani na základě výzvy příslušného stavebního úřadu. MHMP OPP tak mohl vždy pořídit pouze fotodokumentaci z exteriéru, která je součástí spisu. Stav interiéru kulturní památky nebylo možné ověřit.

Vzhledem ke skutečnosti, že správním orgánem byla vlastníku nemovitosti poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta k dobrovolné nápravě závadného stavu a dochází k další degradaci konstrukcí, fasády i výplňových prvků, rozhodl MHMP OPP dne 21. února 2019 o zahájení řízení o přestupku pro podezření z naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona.

Oznámení o zahájení řízení o přestupku včetně předvolání k ústnímu jednání bylo odvolateli doručeno dne 28. února 2019, a tímto dnem bylo řízení zahájeno. MHMP OPP v souladu s ustanovením § 8 odst. 2 přestupkového zákona oznámil obviněnému, že v dotčeném případě nařídil ústní jednání, neboť to shledal nezbytným pro úplné zjištění stavu věci, a to na den 20. března 2019. Dne 18. března 2019 obdržel MHMP OPP žádost odvolatele o odročení jednání, čemuž MHMP OPP vyhověl a nařídil ústní jednání na 17. dubna 2019, na které se dostavil zástupce odvolatele. Námitky a návrhy, které během ústního jednání uplatnil, vypořádal MHMP OPP na stranách 9 až 12 odvoláním napadeného rozhodnutí.

Přípisem ze dne 17. června 2019 sdělil MHMP OPP účastníku řízení, že shromáždil dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí a odvolatel má možnost se s nimi seznámit, čehož však odvolatel nevyužil. Následně ještě MHMP OPP podklady doplnil a odvolatele znovu 7. srpna 2019 vyzval k seznámení s podklady rozhodnutí, ani této možnosti však odvolatel nevyužil.

Dne 7. října 2019 vydal MHMP OPP rozhodnutí č. j.: MHMP 1969135/2019, kterým uložil účastníku řízení pokutu ve výši 300 000 Kč. Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 14. října 2019. Odvolání bylo MHMP OPP doručeno dne 29. října 2019 a doplněno podáním ze dne 18. listopadu 2019. Odvolání tedy bylo podáno včas, oprávněnou osobou a v dané věci je přípustné. MHMP OPP neshledal důvody pro postup dle ustanovení § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 téhož právního předpisu věc spolu se spisovým materiálem předal MK OPP k provedení odvolacího řízení s návrhem, aby bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.

Odvolatel napadá rozhodnutí z následujících důvodů:

- 1) *Postup MHMP OPP je ukázkou zjevného zneužití veřejné moci a ve vztahu k odvolateli byla porušena zásada enumerace veřejnoprávních pretenzí, zásada*

zákonnosti, materiální pravdy, přiměřenosti, vyhledávací, spolupráce, presumpce nevinny, jakož i zásada ne bis in idem.

- 2) *Až ex post (tj. až dlouho po zahájení řízení) bylo provedeno čistě formální ohraničení údajného přestupku obdobím od 13. 12. 2018 do 28. 2. 2019. S tím souvisí soudobé vedení dvou meritorně totožných řízení proti odvolateli, jednak řízení za přestupek dle kontrolního řádu a jednak za přestupek proti památkovému zákonu. Tento postup je dle odvolatele účelový, nezákonný a nelegitimní a zejména porušující nejednu z výše uvedených základních zásad, předně pak zásadu ne bis in idem.*
- 3) *Dokazování je zcela nedostatečné, neodborné, a je naprosto nereálné, aby v časovém intervalu pouhých 2 měsíců a 15 dnů dozнала předmětná nemovitost těch zhoršení a změn, jak je popisováno ve výroku rozhodnutí. Dokazování bylo provedeno pouhým pohledem MHMP OPP z dálky ulice a z okolních pozemků, což nedovoluje uspokojivé zjištění skutkového stavu.*
- 4) *MHMP OPP vůbec řádně neposoudil majetkové poměry odvolatele. Výše uložené pokuty je pro něj likvidační a zcela nepřiměřená. MHMP OPP nezohlednil, že se jedná první přestupkové řízení vedené proti odvolateli v dané věci a výši pokuty řádně nezduvodnil. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné.*

S ohledem na výše uvedené navrhuje odvolatel, aby z výše popsanych důvodů bylo rozhodnutí MHMP OPP zrušeno a řízení ve věci zastaveno.

MK OPP přezkoumalo dle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, z hlediska jejich souladu s právními předpisy, a dospělo k závěru, že řízení bylo vedeno v souladu s nimi a v rozhodnutí nebyly shledány žádné věcné ani právní vady. K námitkám odvolatele uvádí MK OPP následující:

Ad 1)

Odvolatel nijak nekonkretizuje, v čem spatřuje porušení citovaných zásad. MK OPP důkladně přezkoumalo jak samotné rozhodnutí, tak i řízení, které jeho vydání předcházelo, z hlediska jejich souladu s právními předpisy a neshledalo ze strany MHMP OPP žádné pochybení. Dle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí být v odvolání uvedeno, *v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.* Je odpovědností odvolatele, aby své námitky řádně odůvodnil a vysvětlil, v čem konkrétně shledává porušení právních předpisů, což však odvolatel neučinil.

Ad 2) a 3)

Námitku porušení zásady *ne bis in idem* uplatňuje odvolatel opakovaně a MK OPP se s ní již pravomocně vypořádalo v rozhodnutích č. j.: MK 56121/2019 OPP a č. j. MK 1317/2020 OPP. MK OPP znova opakuje, že zásada *ne bis in idem* nemůže být porušena už z toho důvodu, že zjištění, která byla učiněna v rámci kontroly, nejsou a nemohou být z podstaty věci totožným skutkem, za který byl v tomto přestupkovém řízení odvolateli uložen správní trest, neboť přestupek dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona je přestupkem trvajícím a je časově ohraničen ke dni doručení oznámení o zahájení řízení o přestupku. Po tomto datu už se nemůže z podstaty trvajícího přestupku jednat o totožný skutek jako v případě přestupku spáchaného proti kontrolnímu řádu v jiném časově vymezeném období a zásada *ne bis in idem* tímto nemůže být porušena. Jedná se o dva časově odlišné skutky. Pokud není dána totožnost skutku, nemůže být dána ani totožnost předmětu řízení.

Pokud jde o časové ohraničení přestupku, je jasné uvedeno ve výrokové části odvoláním napadeného rozhodnutí. Je pravdou, že v oznámení o zahájení přestupkového řízení není přestupek časově vymezen, nicméně MK OPP má za to, že zde být vymezen ani nemusí. MK OPP při tom vychází z dikce ustanovení § 78 odst. 3 přestupkového zákona, které stanoví, že oznámení o zahájení řízení o přestupku musí obsahovat popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho předběžnou právní kvalifikaci. Dle MK OPP je skutek v přípisu č. j.: MHMP 349543/2019 ze dne 21. února 2019, kterým bylo oznámeno zahájení řízení o přestupku, popsán dostatečně, a to včetně jeho předběžné právní kvalifikace. Dle ustanovení § 93 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona musí být ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu, uveden popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání. Jak již bylo zmíněno výše, výrok odvoláním napadeného rozhodnutí tyto zákonné náležitosti splňuje.

Pokud jde o samotné časové vymezení jednání, kterým byl odvolatel shledán vinným ze spáchání přestupku, MK OPP souhlasí s tím, že přestupek je vymezen obdobím od 13. prosince 2018, kdy pracovníci MHMP OPP při obhlídce nemovitosti skutečně zjistili, že vlastník kulturní památky porušuje své povinnosti definované v ustanovení § 9 památkového zákona, když péči o ni zanedbává, do 28. února 2019, kdy bylo odvolateli doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku. Řízení o přestupku nemohlo být zahájeno např. už podnětem, který MHMP OPP obdržel od NPÚ, neboť toto řízení se zahajuje vždy z moci úřední (§ 78 odst. 1 přestupkového zákona stanoví, že *správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední.*), a nikoliv na návrh. Není pochyb o tom, že odvolatel zanedbává své povinnosti delší dobu, neboť jak sám poukázal, v takto krátkém časovém úseku nemohlo dojít k takové degradaci kulturní památky. MK OPP má však za to, že MHMP OPP časové období vymezil správně, neboť v daném období bylo jednoznačně zanedbání povinností ze strany vlastníka kulturní památky prokázáno.

Z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona (*Vlastník kulturní památky je povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu. Je-li kulturní památka ve společenském vlastnictví, je povinností organizace, která kulturní památku spravuje nebo ji užívá nebo ji má ve vlastnictví, a jejího nadřízeného orgánu vytvářet pro plnění uvedených povinností všechny potřebné předpoklady.*) jasné plyne, že povinnosti zde uvedené má vlastník kulturní památky po celou dobu, kdy je jejím vlastníkem. Nejde o to, zda v předmětné době došlo k tak masivnímu zchátrání kulturní památky či nikoliv. Skutkovou podstatou řešených přestupků je skutečnost, že o ni odvolatel řádně nepečoval, neudržoval ji v dobrém stavu, nechránil ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, což bylo pro dané časové období jednoznačně a nepochybně prokázáno. Řešené přestupky jsou přestupky trvajících a dle ustanovení § 8 přestupkového zákona je nerozhodné, zda je to pachatel, kdo vyvolal a udržuje protiprávní stav, nebo se „pouze“ udržuje protiprávní stav, který vyvolal někdo jiný. Rozhodné tedy v tomto případě je, že je to odvolatel, kdo je vlastníkem kulturní památky, a že v době, kdy je jejím vlastníkem, památka chátrá. Odpovědnosti za tento přestupek by se tak odvolatel nezprostil ani např. v případě, kdy by prokázal, že v tomto neutěšeném stavu nemovitost byla již od doby, kdy k ní nabyl vlastnické právo.

Co se týče námitek, že dokazování bylo nedostatečné a neodborné, provedené pouhým pohledem z ulice a veřejně přístupných míst, považuje MK OPP tuto námitku za zcela absurdní, když to byl právě odvolatel, kdo důkladnější průzkum stavu památky znemožnil tím, že zhatil veškeré pokusy MHMP OPP o obhlídku nemovitosti, kdy předmětem obhlídky měly být rovněž vnitřní prostory. Z postoupeného spisového materiálu je zjevné, že MHMP OPP vždy pořídil alespoň podrobnou fotodokumentaci exteriéru, na základě které stav

památky pečlivě zdokumentoval, a tyto podklady pak použil jako důkazy v přestupkovém řízení.

Ad 4)

Pokud jde o výši uložené pokuty, má MK OPP za to, že v daném případě je pokuta přiměřená a MHMP OPP její výši v textu odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně a podrobně zdůvodnil, a to včetně zvážení jejího možného likvidačního charakteru. Nepřiměřenost výše pokuty a její likvidační charakter odvolatel rovněž namítá opakovaně. MK OPP má však za to, že MHMP OPP i v tomto řízení při vyměření sankce postupoval zcela v souladu s právními předpisy a úvahy, kterými se při tom řídil, dostatečně vysvětlil v odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 10 – 11 a 23 – 25. MHMP OPP při stanovení výše pokuty dle MK OPP nevybočil z mezí správního uvážení. Je třeba si uvědomit, že uložená sankce tvoří pouze 15 % maximální možné výše pokuty, kterou lze za řešený přestupek uložit a stále se tak jedná o trest uložený při samé spodní hranici zákonné sazby. MK OPP se s odůvodněním výše uložené sankce zcela ztotožňuje a ve zbytku odkazuje na text odůvodnění napadeného rozhodnutí.

S odkazem na shora uvedené, a po zhodnocení všech podkladů, má MK za to, že co se týče skutkového stavu, bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení se dopustil jednání podléhajícího uložené sankci podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, a za toto jednání je odpovědný. MHMP OPP zvážil výši uložené sankce tak, aby byla přiměřená, odpovídala okolnostem daného případu, avšak aby neztratila svou represivní a preventivní funkci. MK OPP má za to, že MHMP OPP postupoval zcela v souladu s právními předpisy, nevybočil z mezí správního uvážení a uložil pokutu v přiměřené výši s ohledem na všechny skutečnosti, které v řízení vyšly najevo.

S ohledem na výše uvedené okolnosti případu nemohlo MK OPP rozhodnout jinak, než jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat. Rozhodnutí nabude právní moci okamžikem oznámení všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Mgr. Lucie Šiková
vedoucí právního oddělení
odboru památkové péče Ministerstva kultury

Rozdělovník:

- Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče
- RailCity Vyšehrad s. r. o., Svobodova 86/2, 128 00 Praha 2
- Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Praze

Otisk úředního razítka